

Bornholms Væbning.

Naar Landet indvilles i Krig med en Fjende, der er os overlegen tilføes, vil Bornholms affides Beliggenhed kunne medføre, at Samfærdigheden mellem denne Ø og de øvrige Landsdele forhindres, og det vil derfor altid være tvivlsomt, om den egentlige Hær væsentlig vil kunne bidrage til Dens Forsvar. Forat denne dog ikke derved skal være priisgIVEN til at kunne tages i Besiddelse af endog en mindre fjendtlig Afdeling, er det onskeligt, at der steds paa Øen findes en militair Styrke, tilstrækkelig til at afværge dette. Det synes derfor naturligt, ligesom hidtil, at støtte Forsvaret af Bornholm til en af Dens eget Mandskab dannet, særegen Væbning.

Ifølge den nugældende Ordning dannes Væbningens regulære Deel af det til den egentlige Krigstjeneste dygtige Mandskab fra Landdistricterne, og bestaaer af:

- 1 Sægercompagni,
- 4 Infantericompagnier,
- 4 Dragonescadroner og
- 2 Artillericompagnier.

Desuden findes der 7 Borgercompagnier, som dannes af det tilsvarende, fra Kjøbstæderne udfrevne Mandskab og 4 Herredscompagnier, til hvilke alle de, der ere kjendt udygtige til den egentlige Krigstjeneste, samt alt Mandskab, som har fyldt det 50de Aar, henhører.

Mandskabet modtager kun en meget kort Uddannelse, der i Reglen indskrænker sig til, at der aarlig afholdes 4 Dages Øvelser, ved hvilke da tillige Recruterne indexerceres. Væbningens Officerer, Underofficerer og Spillemand, til hvis militaire Uddannelse der ligeledes i det Hele ikke stilles synderlig store Fordringer, blive

desuden sædvanligviis sammendragne til 4 Dages Øvelser aarlig.

Ligesom man med Forsvarscommissionen maa betvivle, at det med Hensyn til Dens Forsvar vil være tilstrækkelig betryggende at opretholde den hidtilværende Ordning, saaledes maa man med Commissionen være enig i, at det hverken er billigt eller hensigtsmæssigt, at denne Øs Befolkning ganske er undraget fra Forpligtelsen til at deeltage i Forsvaret af en hvilken som helst anden Deel af det hele, fælles Fædreland. Det synes derfor rettest at søge tilveiebragt en fremtidig Ordning, hvorved det paa Bornholm hjemmehørende, værnepligtige Mandskab ligesaavel forpligtes til at deeltage i Forsvaret af hele det øvrige Land, som, hvis det maatte findes fornødent, til udelukkende at overtage Dens Forsvar.

Man maa i Overensstemmelse hermed være fuldstændig enig med Forsvarscommissionen, naar den foreslaaer at lade det fra Bornholm udfrevne, fuldt tjenestedygtige Mandskab uddanne ved Hærens forskjellige Afdelinger sammen med Mandskabet fra de øvrige Landsdele, ligesom man ogsaa har fundet det rigtigt at foreslaae det indlemmet i disse Afdelinger, i det Mindste i de første Aar af Værnepligtstiden.

Naar Forsvarscommissionen imidlertid mener, at Væbningen for Bornholm burde indskrænkes til at bestaae udelukkende af Dens Forstærkningsmandskab, da kan man ikke ganske tiltræde dette. Thi ved en saadan Ordning vilde enten Væbningens hele Styrke blive uforholdsmæssig ringe, da den aarlige Udskrivningsmasse af Dens fuldt tjenstedygtige Mandskab ikke kan anslaaes høiere end til omtrent 150 Mand, eller man maatte for at opnaae en tilstrækkelig